

la humanitat

Portantveu d'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Fundador : Lluís COMPANYS

Nº 6. — 2º EPOCA.

PREU 2 Frs.

1er DESEMBRE 1944.

EDITORIAL

ELOGI DEL MILITANT

EN l'espai de dos mesos els militants d'Esquerra Republicana de Catalunya a França s'han organitzat fortament. Avui, en tots els departaments francesos on es troben nuclis de refugiats, les organitzacions del Partit agrupen tots els seus antics components. A Perpinyà i a Montpeller, a Bordenes i a Tolosa, a Carcassona i a Montauban, a Cajarc i a Albi, arreu, s'han retrobat els qui ja lluitaven junts ben abans de l'adveniment de la República i aquells altres que, més joves, s'anaren integrant amb fervor i entusiasme al servei de Catalunya i sapigueren defensar-la en tots els moments, en totes les ocasions, per tots els mitjans. Tots, velles i joves, pagaren llur fidelitat a l'ideal amb l'exili, tots han sofert, tots podrien explicar-vos llur epopeia. Els camps d'Argelès, de St-Cyprien, d'Agde, de Bram, de Vernet d'Ariège; les Companyies de Treballadors on es tractava els homes com un remat sense personalitat; les requisicions civils per a anar a treballar a Alemanya; la vida al marge de la « legalitat » representada per Vichy... Això, i la tragèdia que representa sis anys d'allunyament de la pàtria, la massa de militants del Partit ha sapigut suportar-ho amb una enteresa i una dignitat veritablement admirables.

I ara que es retroben, els homes de l'Esquerra no pensen ni volen parlar de les tragèdies passades i deien de banda l'extraordinari conjunt de fets que n'hagués pogut fer uns decebuts i uns inconformistes sistemàtics. Catalunya passa per damunt les contingències, sovint tràgiques, que ha hagut de suportar i per Catalunya, un xic envellida, però amb l'entusiasme i la devoció de sempre, la nostra gent es disposa a reprendre la lluita.

Deixeu-nos-ho dir : difícilment en cap partit polític podria trobar-se aquesta extraordinària bona fe, aquest entusiasme unànim, que existeix, latent, en el militant de l'Esquerra. I, sobretot, aquesta fidelitat a Catalunya que fa endevinar-li qui sap les coses i que li ha dictat tothora, d'aquell 12 d'abril memorable als moments que estem vivint, la seva línia de conducta. Ara mateix, el militant de l'Esquerra, escampat arreu de França, ha donat una lliçó magnífica del seu sentit polític. Els qui no corrent volaven, amb un entusiasme digne de millor causa, volien catequitzar-lo. Parlant en nom d'una unió que no té res de nacional i d'una aliança que encara té menys de catalana, hom li presentava un programa mirífic de pau, de fraternitat i de confusió en el qual estaven inclosos tots els homes i totes les organitzacions, tots els ideals i totes les esperances. No comptaven, però, amb que la nostra gent comença a tenir un xic d'experiència de les coses. Res més natural, doncs, que es demanessin detalls i aclariments que no podien respondre's d'altra manera que amb verbalismes i vaguetats... L'home de l'Esquerra, que moltes vegades vivia en una contrada isolada de tota comunicació, remerciava però no feia ni mig pas avant i deia que el Partit, tot el Partit, ja fixaria una línia de conducta; que els càrrecs i els apetits personals més o menys legítims importaven poc quan es tractava de l'estructuració d'una política que podia ésser transcendental per a la nostra terra.

Egoisme, incomprensió, esprit de cleda ? La resposta ha estat categòrica. En cada capital de Departament, els llenyataires isolats, els pagesos, els vilatans, tota la massa que integra l'Esquerra, es retroba i parla dels problemes que l'hora actual planteja. I allí veurieu, en un ambient de comprensió i d'entusiasme, com tots els que foren protagonistes de tantes lluites a casa nostra reafirmen llur fe en Catalunya terra democràtica i liberal i en tot allò que Catalunya representa. No pas d'una manera inconscient i descordada, creient que tot s'arranjarà per miracle. La gent sent la responsabilitat del moment, tot el que l'hora actual representa, tot el que cal renovar i superar, tot allò que és caduc i inexistent. A l'Esquerra hom no resta estancat en una beatífica posició d'espera, sinó, que, conscient del que el Partit representa i del paper que haurà de jugar en un futur més o menys immediat, el militant aporta el seu punt de vista amb entusiasme i independència.

Ningú, com nosaltres, s'adona de tot el que caldrà fer per a posar-se al ritme de la nova civilització que sorgirà d'aquesta guerra. Ningú, com els nostres militants, ha depassat l'esprit de clos. Aneu en qualsevol Assemblea Departamental, fixeu-vos com es parla de Catalunya i del seu demà, com es senten uns neguits de cara a la integració a un nou clima de llibertat; com es discuteix clarament de tots els problemes que se'ns plantejaran, com s'afirma, insubornable, la personalitat de Catalunya... I de cara a realitzacions immediates, l'home de l'Esquerra és igualment unànim : no volem ni demagògies, ni improvisacions, ni confusionismes, car això repugna a la nostra manera d'ésser i, sobretot, Catalunya està prou malmesa perquè, amb la nostra inconciència, haguéssim de procurar-li noves convulsions. Volem, simplement, perquè això ha de permetre'ns entrar a casa nostra amb passa ferma i evitarà els estralls d'altres desastres, el restabliment de la legalitat anterior al 19 de juliol del 1936, sense que això vulgui representar, de cap de les maneres, el més lleu obstacle a ulteriors reivindicacions. Volem que tots els catalans s'integrin a aquesta gran tasca de reconstrucció política i espiritual de la nostra terra i per això l'Esquerra preconitza i realitzarà una veritable unitat nacional catalana. Volem això

L'actualitat política

EL PRESIDENT A PARIS

El dimarts d'aquesta setmana el President Irla es traslladà a París on ha de tenir importants entrevistes polítiques.

LA POSICIO DE MIQUEL MAURA

Un dels fets més sobressortits de l'actualitat política és la posició que Miquel Maura acaba d'adoptar amb referència al règim franquista. Tots els nostres lectors coneixeran el seu punt de vista — dimissió de Franco, dis solució de la Falange, Govern de transició que vagi al restabliment de la legalitat republicana i estatutària — perquè hàgim d'insistir-hi.

El fet, però, que un representant diplomàtic franquista hagi acceptat aquestes entrevistes, demostra la precarietat de la posició del Govern espanyol, que ve confirmada per les declaracions que acaba de fer l'Ambaixador d'Espanya a l'Argentina desmentint que Franco hagi demanat refugi al Govern d'aquest país. A més, en el darrer Consell de Ministres celebrat pel Govern Espanyol no hi ha hagut acord al discutir-se el problema polític. Remarquem que un d'aquests Consells ha durat tres dies.

Amb referència a la posició adoptada per Maura, tota la premsa falangista reacciona iradament i l'insulta amb el característic estil barrocamment imperial.

DEMOCRACIA...

A requeriments d'elements del P. S. U. C. uns « guerrilleros » s'han presentat a l'impremta on s'edita « Catalunya » (Portantveu de l'Aliança Nacional de Catalunya de la Zona Nord) i s'han incautat del que restava de la darrera edició. El motiu és que no s'hi parlava del Congrés de la U. N. E. celebrat darrerament a Tolosa i ademés s'hi defensava la legalitat republicana i els Estatuts.

DISSOLUCIO DE L'A. N. de C.

Els elements catalanistes de París han acordat disoldre l'Aliança Nacional de Catalunya que mantenia un delegat dintre la « Unión Nacional Espanola ». D'aquesta manera resta la via lliure per a la constitució de la segona Solidaritat Catalana. Es creu imminent la publicació d'un manifest.

EL PRESIDENT MARTINEZ BARRIOS ALS ESTATS-UNITS

La Ràdio Americana dona compte del viatge que està efectuant pels Estats Units el President de la República Espanyola senyor Martínez Barrios. Des New-York el Sr. Martínez Barrios ha adreçat un missatge als espanyols, que publica tota la premsa americana, i ha pronunciat, davant un auditori nombrosísim, entre el qual s'hi trobaven nombroses personalitats de la política nordamericana, una important conferència.